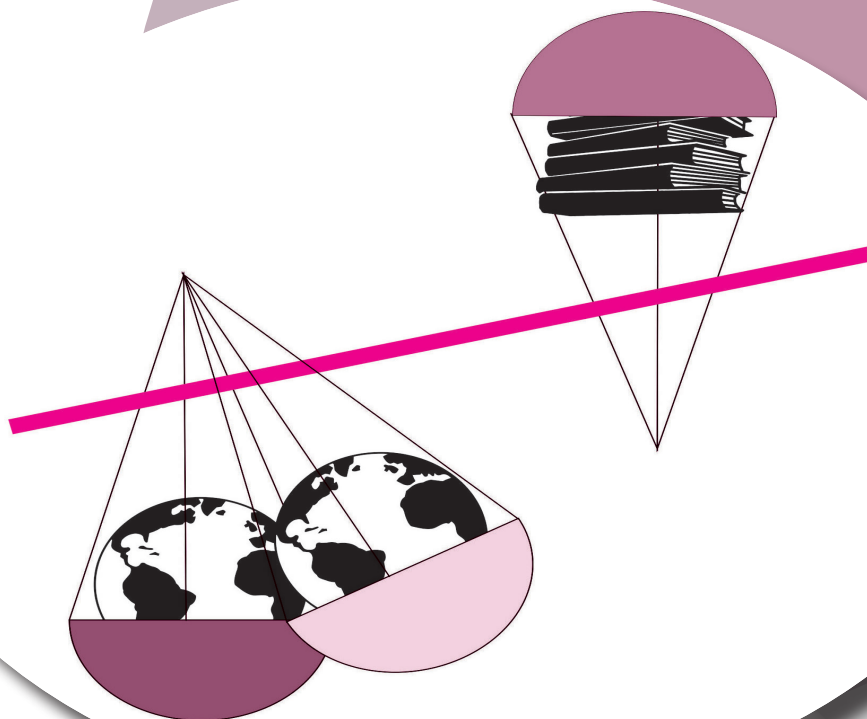


# ۱۰ اشتباه بزرگ حقوقی که شرکتهای نوپا مرتکب می‌شوند



ترجمه: محمد میکائیلی

R. Harroch, R.N. Frasch

برخی موارد بااهمیت که در توافقنامه باید وضعیت‌شان را مشخص کنید، عبارت هستند از:

- درصد مالکیت هر شخص چه میزان است؟
- آیا درصد مالکیت مرتبط با سهمی که واگذار می‌شود، مشروط به مشارکت مستمر در کسب‌وکار است؟
- وظایف و مسئولیتهای هر یک از بنیانگذاران چیست؟
- اگر یکی از بنیانگذاران شرکت را ترک کند، آیا شرکت یا بنیانگذار دیگر حق بازخرید سهام آن بنیانگذار را دارد؟ به چه قیمتی؟
- برای انجام کارها، هر یک از بنیانگذاران چقدر زمان باید صرف کنند؟
- حقوق و دستمزد هر یک از بنیانگذاران چه میزان است (البته اگر حقوقی در کار است) و مقدار آن چگونه تغییر می‌یابد؟
- تصمیمهای روزانه و کلیدی چگونه گرفته می‌شوند؟ (با رأی اکثریت، به اتفاق آرا یا برخی تصمیمها را مدیرعامل به‌تنهایی می‌گیرد؟)

وکلا و سرمایه‌گذاران خطرپذیر<sup>۱</sup> که با شرکتهای نوپا در ارتباطند، از نزدیک شاهد انبوه اشتباههای حقوقی کارآفرینها و این شرکتهای هستند. موارد زیر، بخشی از بیشترین و پیچیده‌ترین اشتباههای حقوقی است که از دیدگاه اشخاص یادشده، دیده شده است.

## نبود توافق شفاف میان هم‌بنیانگذاران

باید پیش از شروع کار، با هم‌بنیانگذار<sup>۲</sup> خود بر سر مسائل اصلی به توافق برسید. اگر این کار را انجام ندهید، بعدها دچار مشکلات فراوانی می‌شوید (مانند شکایت وینکلوس (Winklevoss) علیه زاکربرگ (Zuckerberg) در دعوای فیس‌بوک (Facebook)). این توافق بین بنیانگذاران را به‌نوعی می‌توان مانند توافقنامه پیش از ازدواج<sup>۳</sup> در نظر گرفت.

بر مبنای نسبت سهم هر کدام از بنیانگذاران محاسبه و گرفته می‌شود. و سرانجام، هر یک از شرکا بابت کل بدهیهای شرکت مسئول است که به این ترتیب، داراییهای شخصی هر کدام از آنها در اختیار بستانکاران شرکت قرار می‌گیرد. شرکت تضامنی نیز توصیه نمی‌شود.

• **شرکت سهامی نوع سی<sup>۶</sup> (C)**: این نوع شرکت براساس قوانین ایالتی شکل می‌گیرد (به‌طور معمول، در ایالتی که شرکت شروع به کار کرده یا در ایالتی مانند **دلور** (Delaware) که قوانین شرکتی آن به‌طور کامل، مدون هستند). بیشتر شرکتهایی که با سرمایه‌گذاری خطرپذیر شکل گرفته‌اند، از این نوع هستند.

• **شرکت سهامی نوع اس<sup>۷</sup> (S)**: این نوع شرکت نیز مانند مورد قبل براساس قوانین ایالتی تأسیس می‌شود؛ ولی برای شرکتهای با **تعداد سهامدار محدود<sup>۸</sup>** (حداکثر ۱۰۰ نفر)، قوانین مالیاتی مطلوب ایالتی و فدرال وجود دارد.

• **شرکت با مسئولیت محدود<sup>۹</sup>**: این شرکت براساس قوانین ایالتی تشکیل شده و ترکیبی از مشارکت محدود و شرکت سهامی است که نسبت به شرکت سهامی نوع سی، برخی مزایای مالیاتی دارد.

• **مشارکت محدود<sup>۱۰</sup>**: این شرکت براساس قوانین ایالتی و همیشه به‌منظور سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات، برای مؤسسه‌های با سرمایه شخصی و صندوقهای پوشش ریسک در قالب **حاملهای سرمایه‌گذاری گزینشی<sup>۱۱</sup>**، تشکیل می‌شود.

شرکتهای سهامی، با مسئولیت محدود و مشارکت محدود با تکمیل مدارک و تحویل آنها به مسئولان ایالتی مربوط، تشکیل می‌شوند. هزینه‌های تأسیس و عملیاتی کردن این واحدهای تجاری، به دلیل مسائل حقوقی، مالیاتی و حسابداری، به‌طور معمول بیشتر از مشارکت و مالکیت انفرادی است. با وجود این، تمامی واحدهای تجاری که به این شکل تأسیس می‌شوند، مزایای درخور توجهی برای بنیانگذاران (و به‌تبع آن، سرمایه‌گذاران) به‌همراه دارند؛ از جمله محافظت در برابر بستانکاران، صرفه‌جویی مالیاتی از طریق معافیتها و دیگر مواردی که به‌طور ویژه از طریق شرکتهای سهامی و با مسئولیت محدود، امکان‌پذیر است و همچنین، نسبت به انواع مالکیت انفرادی و مشارکت جمع‌آوری سرمایه آسان‌تر است.

مالکیت انفرادی و مشارکت تضامنی، در آینده ممکن است به شرکت سهامی نوع سی، نوع اس و با مسئولیت محدود یا دیگر

• در چه شرایطی می‌توان یکی از بنیانگذاران را اخراج کرد؟ (به‌طور معمول، این مسئله با تصمیم هیئت‌مدیره خواهد بود.)  
• آورده نقدی یا غیرنقدی هر یک از بنیانگذاران چقدر است؟  
• در مورد نحوه فروش شرکت چگونه تصمیم‌گیری خواهد شد؟  
• در صورت سرپیچی یکی از بنیانگذاران از مفاد توافقنامه، چه اتفاقی خواهد افتاد و به این مسئله چگونه رسیدگی می‌شود؟ و  
• هدفها و چشم‌انداز کلی شرکت چیست؟

## شرکا کار را با ثبت شرکت در قالب شرکت سهامی یا با مسئولیت محدود شروع نمی‌کنند

یکی از اولین مواردی که بنیانگذاران باید در مورد آن تصمیم‌گیری کنند، تعیین شکل حقوقی شرکت است؛ ولی به‌طور معمول، آنان بدون مشورت با وکلای حقوقی، شرکت‌شان را راه می‌اندازند و در نتیجه، متحمل پرداخت مالیات بیشتر شده و دین درخور توجهی بر عهده‌شان قرار می‌گیرد که اگر آن را در قالب «شرکت سهامی» یا «با مسئولیت محدود» ثبت می‌کردند، چنین مسئله‌ای روی نمی‌داد.

انواع شکل‌های حقوقی شرکتهای نوپا به‌شرح زیر هستند:

• **مالکیت انفرادی<sup>۴</sup>**: به‌طور معمول، مالکیت انفرادی - به‌استثنای مجوزهای محلی و ایالتی - به مستندهای حقوقی، تشکیل پرونده و پرداخت هزینه‌های تأسیس نیاز ندارد. از طرف دیگر، مالکیت انفرادی معایبی نیز دارد: ۱- تنها یک مالک دارد و اگر به سرمایه اضافی از سوی سرمایه‌گذار دیگری نیاز باشد، به نوع دیگری از مشارکت نیاز است، و

۲- مالکیت انفرادی، از بنیانگذار در برابر بستانکاران شرکت محافظت نمی‌کند (به عبارت دیگر، بستانکاران می‌توانند به‌طور مستقیم علیه بنیانگذار شکایت کنند).

در مقابل، اگر شرکت به‌صورت شرکت سهامی یا با مسئولیت محدود باشد، بستانکاران نمی‌توانند به‌راحتی علیه بنیانگذار شکایت کنند. بدین ترتیب، مالکیت انفرادی پیشنهاد نمی‌شود.

• **شرکت تضامنی<sup>۵</sup>**: چنانچه بیش از یک بنیانگذار وجود داشته باشد، شرکت تضامنی انتخاب می‌شود. براساس توافقنامه مشارکت، بیشتر بنیانگذاران موافقت می‌کنند تا قوانین را بین خودشان تعیین کنند و اگر براساس توافقنامه مشارکت موافقت نکنند، در بیشتر موارد از قوانین ایالتی استفاده می‌شود. در این حالت، مالیات بر درآمد حاصل از مشارکت به‌طور مستقیم

واحدهای تجاری قانونی، تبدیل شود؛ ولی هزینه‌های تبدیل آن ممکن است در خور توجه باشد.

### تهیه نکردن قالب استاندارد برای قراردادها

هر شرکتی باید به‌هنگام انعقاد قرارداد با مشتریان و صاحبکاران، قراردادی با قالب استاندارد داشته باشد. اما در حقیقت، «قراردادی با قالب استاندارد» وجود ندارد؛ چون هر قرارداد ممکن است طوری تنظیم شود که برای یکی از طرفین مطلوب‌تر باشد. نکته اصلی این است که با قالب قراردادی خودتان شروع کنید و امیدوار باشید که طرف مقابلتان خیلی سر قالب آن چانه‌زنی نکند. برخی نکته‌های کلیدی مربوط به قالب قرارداد، به شرح زیر هستند:

- دیگر قراردادهای نمونه مورد استفاده در صنعت را دریافت کنید. در اینجا، نیازی به ایجاد مجدد یک قرارداد نیست؛
- پیش‌نویس قرارداد را با کمک یک وکیل تجاری باتجربه تنظیم کنید؛ کسی که برای شروع، قالب‌های خوبی داشته باشد.
- مطمئن شوید که اندازه قلم و ظاهر آن از نظر تایپی در قالب قراردادهای استاندارد آماده چاپ باشد؛
- قرارداد را به اندازه‌ای طولانی نکنید که طرف مقابل با دیدن آن، از خواندنش پشیمان شود؛
- از درج شفاف و صریح قیمت‌گذاری، موعد مقرر پرداخت و پرداخت جرایم یا بهره در صورت پرداخت نکردن، مطمئن شوید؛
- سعی کنید قرارداد طوری تنظیم شود که هر گونه اعطای نمایندگی، یا ضمانت محصول یا خدمات، در کمترین حد باشد یا به کلی منتفی شود؛
- اگر محصول یا خدمت ارائه شده مطابق انتظاراتها نیست، محدودیتهایی برای تعهدهای خود در نظر بگیرید؛
- ماده‌ای برای «شرایط قوه قهریه» در نظر بگیرید تا در صورت وقوع اتفاقاتی پیش‌بینی نشده، به نقض قرارداد متهم نشوید؛ و
- ماده‌ای درباره چگونگی رفع اختلاف طرفهای قرارداد درج کنید. بهتر این است که از داوری یک داور که اطلاعات مربوط به او محرمانه بماند، استفاده شود.

### رعایت نکردن قوانین اوراق بهادار به‌هنگام صدور

#### سهام برای اشخاص وابسته

اگر بنیانگذاران، یک شرکت سهامی، مشارکت محدود یا با

مسئولیت محدود تأسیس کنند، فروش سهام، منافع مشارکت محدود، یا منافع با مسئولیت محدود بین بنیانگذاران و سرمایه‌گذاران آینده، تابع قوانین اوراق بهادار فدرال و ایالتی است. براساس بیشتر قوانین اوراق بهادار، در فروش سهام باید الزامهای مربوط به ارائه اطلاعات معین، ثبت معامله و تنظیم فرم، رعایت شود؛ مگر این‌که چنین فروشهایی از این قوانین معاف شده باشند. در صورت رعایت نکردن چنین الزامهایی، جرایم مالی در خور توجهی متوجه بنیانگذاران و شرکت نوپای آنها می‌شود؛ از جمله این‌که شرکت، حتی اگر زبان مالی فراوانی دیده یا کل پولش را از دست داده باشد، باید تمامی سهام را به قیمت اصلی در زمان انتشار سهام، باز خرید کند. در نتیجه، به‌منظور پیشگیری از چنین جرایمی و الزامهای باز خرید، بنیانگذاران باید از وکلایی ماهر برای مستندسازی فروشها مطابق با چنین قوانینی، استفاده کنند.

### نبود مستندهای استخدامی

در بیشتر موارد، شرکت‌های تجاری نوپا هنگامی که اسناد استخدامی کافی نگهداری نمی‌کنند، به مشکل برمی‌خورند. در نتیجه، این شرکتها باید مجموعه‌ای از اسناد استخدامی را آماده داشته باشند تا نه همه، ولی دستکم بیشتر کارکنان آن را امضا کنند. فهرستی از اسناد استخدامی برای یک شرکت جدید، به‌طور معمول دربرگیرنده موارد زیر است:

- اسناد اختیار خرید سهام (اگر شرکت سهامی تشکیل شده باشد)، شامل طرح سهام تشویقی، اختیار خرید سهام کارکنان و موافقتنامه اختیار خرید؛
- رضایتنامه فسخ قرارداد استخدامی<sup>۱۲</sup> (که هم کارفرما و هم کارمند، امضا می‌کنند؛ مبنی بر این‌که کارمند یا کارفرما رضایت دارند آن را فسخ کنند)؛
- موافقتنامه اطلاعات و اختراعاتی محرمانه (در بخش بعدی بحث شده است)؛
- کتابچه راهنمای کارکنان (که خط‌مشی‌های شرکت در مورد تعطیلات، تضاد منافع، استفاده از اینترنت و غیره را تعیین کرده است)؛

• فرم تأیید هویت و مجوز اشتغال هر کارمند جدید<sup>۱۳</sup>؛

• فرم گواهی مالیات تکلیفی کارمند<sup>۱۴</sup> متعلق به اداره مالیات بر

درآمد (IRS)؛ و

مالک اثر، حقوق اختصاصی برای نشر اثر یا تهیه آثار فرعی دیگر (مانند ادامه یک کتاب یا نسخه بازنگری شده) را می‌دهد.

• **علامت تجاری**؛ حقوق علامت تجاری از ارزش نمادین یک واژه، نام، نماد یا ابزاری که مالک علامت تجاری برای تمایز محصول خود از دیگر محصولات استفاده کرده است، محافظت می‌کند. **کوکاکولا** (Coca-Cola)، **امریکن اکسپرس** (American Express) و **آی بی ام** (IBM) از جمله علامتهای تجاری معروف به حساب می‌آیند. حقوق علامت تجاری با استفاده از آن در تجارت به دست می‌آید. نیازی به ثبت علامت تجاری برای دریافت حقوق آن نیست؛ ولی ثبت علامت تجاری در اداره «ثبت اختراع و علامتهای تجاری»، مزایایی به همراه دارد.

• **نشان خدمات**؛ نشان خدمات شبیه به علائم تجاری است و برای شناسایی خدمات استفاده می‌شود.

• **اسرار تجاری**؛ حقوق اسرار تجاری به مالک آن این اجازه را می‌دهد تا علیه هر شخص ناقض توافقنامه، روابط محرمانه، یا کسی که با استفاده از ابزار نامناسب به اطلاعات محرمانه دست می‌یابد، اقدام قانونی انجام دهد. اسرار تجاری ممکن است شامل برنامه‌های رایانه‌ای، فهرست مشتریان یا حتی فرمول ساخت کوکاکولا باشد.

• **توافقهای محرمانه**؛ این دسته از توافقنامه‌ها، **توافقنامه منع افشا**<sup>۱۵</sup> نامیده می‌شوند. هدف توافقنامه این است تا به مالک اطلاعات محرمانه (مانند یک ایده تجاری یا محصول) اجازه دهد تا آن اطلاعات را با طرف ثالثی به اشتراک بگذارد؛ ولی طرف ثالث باید اطلاعات را محرمانه نگهداری کند و به هیچ وجه از آن استفاده نکند؛ مگر با مجوز مالک اطلاعات. برخی موارد استثنا برای تعهدهای مربوط به اطلاعات محرمانه نیز وجود دارند (مانند این که اطلاعات در زمان توافق در دسترس عموم باشد).

• فرمهای تعلق مزایا به کارمندان و اعضای خانواده (مانند بیمه سلامت، بیمه دندانپزشکی، حقوق بازنشستگی و غیره).

### بی توجهی به حفاظت از دارایی فکری

اگر محصول، فناوری یا خدمت یگانه‌ای ایجاد کرده‌اید، باید اقدامهای مناسبی برای حفاظت از دارایی فکری آنچه به وجود آورده‌اید را انجام دهید. کسب اطمینان از این که شرکت از دارایی فکری خود حفاظت می‌کند و حقوق دارایی فکری اشخاص ثالث را نیز نقض نمی‌کند، هم برای بنیانگذاران و هم برای سرمایه‌گذاران شرکت، دارای اهمیت است. در اینجا، برخی اقدامهای متداول حفاظتی که شرکتهای نوپا انجام می‌دهند را مرور می‌کنیم:

• **ثبت اختراع**؛ بهترین راه حفاظت از یک محصول جدید، ثبت اختراع است. ثبت اختراع، این حق را به سرمایه‌گذار خود می‌دهد تا اجازه ندهد دیگران از اختراع ثبت شده استفاده کرده، آن را بسازند و یا به فروش برسانند. نکته‌های کلیدی برای تعیین این که ثبت اختراع شامل حال شما می‌شود یا خیر، عبارت هستند از:

۱- تنها نمونه کامل یک ایده، فرمول و غیره ثبت شدنی است،

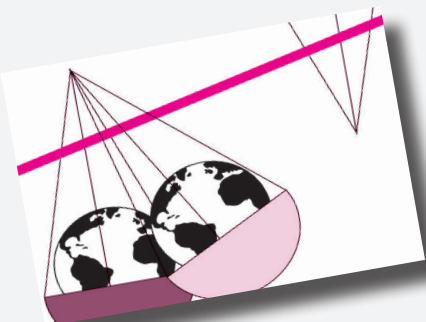
۲- اختراع باید جدید باشد،

۳- اختراع نباید پیش از این ثبت و یا در نشریه‌های چاپی توضیح داده شده باشد، و

۴- اختراع باید هدفهای مفیدی داشته باشد.

ثبت در اداره «علامت تجاری و ثبت اختراع» انجام می‌شود و این مراحل ممکن است سالهای متمادی به درازا کشیده و پیچیده باشد. این کار نیاز به وکیل ثبت اختراع برای تحریر درخواست ثبت دارد.

• **حق نشر**؛ حق نشر برای حفاظت از حقوق پدیدآورنده یک اثر در حوزه‌هایی مانند هنر، متن تبلیغات، کتابها، مقاله‌ها، موسیقی، فیلم، نرم‌افزار و غیره استفاده می‌شود. این حق به



**باید پیش از شروع کار  
با هم‌بنیانگذار خود بر سر مسائل اصلی به توافق برسید  
اگر این کار را انجام ندهید  
بعدها دچار مشکلات فراوانی می‌شوید**

### • توافقنامه حفاظت اطلاعات و مأموریت کارمندان؛

چنین توافقنامه‌ای را هر کارمند باید امضا کند. این توافقنامه، هدفهای فراوانی دارد. اول این که کارمند را ملزم می‌کند تا اطلاعات اختصاصی شرکت را طی دوره کاری و پس از آن، را محرمانه نگه دارد. دوم این که اطمینان فراهم می‌سازد که هر گونه اختراع، ایده، محصول یا خدماتی که کارمند طی دوره کاری ایجاد کرده و مربوط به شرکت است، به کارمند تعلق ندارد بلکه متعلق به شرکت است.

### در نظر نگرفتن مسائل مهم مالیاتی

به هنگام راه‌اندازی یک شرکت، برخی مسائل کلیدی مالیاتی وجود دارند که باید آنها را مورد توجه قرار داد. در اینجا، به برخی از متداول‌ترین این مسائل اشاره می‌شود.

### • انتخاب شکل حقوقی واحد تجاری؛ ممکن است دلایل

معتبری برای انتخاب نوعی از واحد تجاری وجود داشته باشد که شخصیت مالیاتی آن به سرمایه‌گذار تسری می‌کند؛ مانند شرکت با مسئولیت محدود یا شرکت سهامی نوع اس. واحدهایی که شخصیت مالیاتی آنها به سرمایه‌گذار تسری پیدا می‌کند، این امکان را فراهم می‌آورد که زیانهای مالی شرکت متوجه سهامداران شود و آنها بتوانند در اظهارنامه مالیاتی‌شان از آن استفاده کنند. ولی بیشتر سرمایه‌گذاران خطرپذیر و سرمایه‌گذاران شرکتی، شرکت سهامی نوع سی را به واحدهای تجاری که مالیات آنها به سرمایه‌گذار تسری پیدا می‌کند، ترجیح می‌دهند.

• **مالیات فروش؛** شرکت باید مالیات فروش حاصل از فروش محصولات خود را وصول کند؛ چون در غیر این صورت، عواقب فاجعه‌آمیزی ممکن است در انتظار شرکت باشند. اگر شرکت در چند ایالت فروش داشته باشد، این مسئله پیچیده‌تر می‌شود.

• **مالیات حقوق؛** در بسیاری از شهرها و بخشها، مالیات حقوق اجباری است.

• **بخش ۸۳ (ب)؛** بنیانگذاران و کارمندان باید ببینند که آیا می‌توانند مشکلات احتمالی مالیاتی را به‌وسیله این بخش کاهش دهند یا خیر. انتخاب بخش ۸۳ (ب) مربوط به زمانی است که کسی سهام یا اختیار واگذاری را دریافت می‌کند و ممکن است درآمد مشمول مالیات مفروض را به‌وسیله انتقال

به دریافت‌کننده سهام، کم کند.

• **مسائل مربوط به اختیار سهام؛** شرکتها بیشتر اوقات اختیار خرید سهام را به کارمندان می‌دهند. اگر این کار مطابق دستور عملهای اداره مالیات بر درآمد انجام نشود، به پیامدهای مالیاتی ناخوشایندی برای شرکت و/یا کارمند منجر می‌شود.

• **سهام تجاری واجد شرایط؛** شرکتهای سهامی کوچکی که سهامداران آنها واجد شرایط باشند، ممکن است به موجب آیین‌نامه ۱۲۰۲ اداره مالیات بر درآمد، مجاز به کاهش نرخ مالیاتی سود حاصل از فروش «سهام تجاری واجد شرایط» باشند.

• **مشوقهای مالیاتی؛** بسته به ماهیت کسب‌وکار، ممکن است مشوقهای مالیاتی گوناگونی مانند اعتبار مالیاتی انرژیهای تجدیدپذیر و اعتبار مالیات سرمایه‌گذاری، در دسترس باشد. یک حسابدار خوب یا وکیل مالیاتی آشنا با این‌گونه مسائل، می‌تواند همکار ارزشمندی باشد.

### انتخاب نام برای شرکت که مسائلی در ارتباط با

### علامت تجاری، نام قلمرو اینترنتی و از این قبیل دارد

به هنگام انتخاب نام شرکت، کمی تحقیق و جست‌وجو کنید تا گرفتار نقض قوانین علامت تجاری یا مشکلات نام قلمرو اینترنتی نشوید. در صورتی که از نام شرکت مشابهی استفاده شود که موجب سردرگمی مشتریان محصولات یا خدمات آن شرکت شود، ممکن است به نقض علامت تجاری شرکت دیگری متهم شوید. در اینجا به برخی از اقدامهایی اشاره می‌شود که می‌توانند مانع از مشکلات نام‌گذاری شوند:

• در گوگل جست‌وجو کنید تا شباهت نام وجود نداشته باشد؛

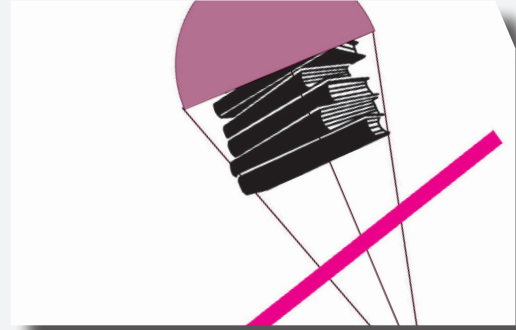
• در مرکز اطلاع‌رسانی اداره ثبت اختراع و علامت تجاری جست‌وجو کنید تا نامی مشابه وجود نداشته باشد؛

• شرکتهای ثبت‌شده نزد اداره ثبت شرکتهای یا سوابق شرکتهای با مسئولیت محدود در ایالت‌های مختلف را بررسی کنید تا شباهت نام وجود نداشته باشد؛

• مراکز اطلاع‌رسانی در ارتباط با ثبت دامنه را بررسی کنید تا نام مشابهی وجود نداشته باشد. اگر دامنه مورد نظر پیش از این ثبت شده باشد، در صورتی که همان نام را با دامنه دیگری انتخاب کنید، مشکلات زیادی به‌وجود می‌آید. گرفته شدن



از جمله کارهای اشتباهی که  
شرکتهای نوپا برای  
صرفه جویی در هزینه‌ها  
انجام می‌دهند  
استفاده از مشاور حقوقی بی تجربه است



- را پوشش می‌دهد:
- نحوه استفاده از مرکز اطلاع‌رسانی و محدودیت‌های آن؛
- سلب مسئولیت از ضمانت؛
- محدود ساختن تعهدهای مالک مرکز اطلاع‌رسانی و کارمندان، مسئولان، وابستگان و مدیران آن؛
- چگونگی رفع اختلافها (به‌طور مثال، به‌وسیله داوری به‌صورت محرمانه که مانع اقدام گروهی است)؛
- شناسایی ضمانت‌های کاربران مرکز اطلاع‌رسانی و پرداخت خسارت به مالک مرکز؛
- شرایط بازگشت و پس‌گیری وجه و برگشتیها در صورت فروش محصول؛ و
- حقوق دارایی فکری (مانند حق نشر).
- خط‌مشی مناسب حریم خصوصی، شامل موارد زیر است:
- مرکز اطلاع‌رسانی چه اطلاعاتی را جمع‌آوری می‌کند؟
- این مرکز چگونه اطلاعات جمع‌آوری شده را استفاده می‌کند؟
- اطلاعات با چه شیوه‌ای در اختیار دیگران قرار گرفته یا فروخته می‌شود؟
- نحوه تعامل مرکز اطلاع‌رسانی با کودکان زیر ۱۳ سال؛
- شرایط دسترسی کاربران به مرکز اطلاع‌رسانی از طریق خدمات اشخاص ثالث مانند فیسبوک و توییتر؛
- ارائه توضیحی در مرکز اطلاع‌رسانی در مورد استفاده از کوکیها و دیگر فناوریهای مورد استفاده در مرکز؛
- اقدام‌های مرکز به‌منظور حفظ محرمانه بودن و امنیت اطلاعات جمع‌آوری شده؛ و
- ایجاد تغییرها در خط‌مشی حریم خصوصی چگونه اجرایی می‌شود؟
- نباید خط‌مشی‌های حریم خصوصی کورکورانه از مراکز

- پسوند **دات کام** (.com)، نشانه خطر است؛
- مطمئن شوید که نام انتخابی متمایز و به‌یادماندنی باشد؛
- ممکن است از وکیل دارایی فکری خود بخواهید تا جست‌وجوی حرفه‌ای در این زمینه انجام دهد؛
- نام را چنان محدود انتخاب نکنید که در زمان تغییر یا توسعه شرکت، آن را تغییر دهید؛
- با ۵ نام دلخواه شروع کنید و به کمک کارمندان، شرکا، سرمایه‌گذاران و مشتریان بالقوه، آنها را در بازار آزمایش کنید؛
- در مورد تأثیرهای بین‌المللی نام انتخابی فکر کنید (به‌طوری که در زبانهای دیگر، معنای خجالت‌آور یا منفی نداشته باشد)؛
- از کلمات با دیکته نامأنوس استفاده نکنید. این مورد احتمال مشکلات یا سردرگمی در آینده را افزایش می‌دهد (گرچه برخی شرکتها مانند گوگل یا یاهو با اسامی غیرعادی موفق بوده‌اند، این موفقیتها بیشتر استثناست تا یک قاعده)؛ و
- به فکر استخدام یک متخصص نام‌گذاری باشید.

**نداشتن توافقنامه خوب برای شرایط استفاده و سیاست حفظ حریم خصوصی برای مرکز اطلاع‌رسانی اینترنتی**

- توافقنامه شرایط و ضوابط استفاده، برای افرادی که از مرکز اطلاع‌رسانی اینترنتی استفاده می‌کنند، شرایط و ضوابط را تعیین می‌کند. خط‌مشی حفظ حریم خصوصی، یک بیانیه حقوقی در مرکز اطلاع‌رسانی اینترنتی بابت نحوه استفاده از اطلاعات شخصی جمع‌آوری شده از کاربران و مشتریان مرکز و نحوه فروش یا ارائه آن به اشخاص ثالث است.
- توافقنامه مناسب برای شرایط و ضوابط استفاده، موارد زیر

### پانوشتها:

۱- سرمایه‌گذاری خطرپذیر (Venture Capital) که از آن با عنوانهای «سرمایه‌گذاری جسورانه» یا «سرمایه‌گذاری کارآفرینی» نیز نام می‌برند، عبارت است از تأمین سرمایه لازم برای شرکتها و کسب‌وکارهای نوپا و کارآفرین که مستعد جهش و رشد ارزش و البته ریسک فراوانی است. به شرکت یا فردی که این سرمایه‌گذاری را انجام می‌دهد، سرمایه‌گذار خطرپذیر (Venture Capitalist) می‌گویند.

#### 2- Co-Founder

به هر یک از دو یا بیش از دو مؤسسی که شرکتها نوپا را راه می‌اندازند، هم‌بنیانگذار می‌گویند.

۳- این قرارداد قبل از ازدواج ۲ نفر تنظیم می‌شود، و تمامی داراییها و بدهیهای طرفین مکتوب می‌شود؛ به طوری که حقوق مترتب بر داراییهای پس از ازدواج مشخص گردد. توضیح این‌که در برخی کشورهای غربی و امریکا در زمان طلاق زوجین، تمامی داراییهای جمع‌آوری شده پس از تاریخ ازدواج به طور مساوی بین طرفین تقسیم می‌شود.

#### 4- Sole Proprietorships

#### 5- General Partnerships

#### 6- C Corporations

#### 7- S Corporations

۸- نام لاتین این گونه شرکتها، Closely Held Corporation است و هر نوع شرکتی که دارای سهامداران محدود است را دربرمی‌گیرد و سهام آن در شرایط خاصی درخور توجه می‌باشد. این نوع واحدهای تجاری از شرکتهای سهامی عامی که سهام آنها در بازار معامله‌پذیر است، متفاوت می‌باشند.

#### 9- Limited Liability Company (LLC)

#### 10- Limited Partnerships

#### 11- Investment Vehicle of Choice

۱۲- فسخ قرارداد استخدامی (At-will Employment)، کلمه‌ای است که در قوانین کار ایالات‌متحد امریکا برای روابط قراردادی استفاده می‌شود و طبق آن، کارفرما می‌تواند به هر دلیلی (بدون نیاز به عذر موجه) و بدون هشدار قبلی، با کارگر قطع همکاری کند.

#### 13- USCIS Form I-9

فرمی است که برای تعیین صلاحیت استخدامی به‌وسیله اداره خدمات شهروندی و مهاجرت گرفته می‌شود.

۱۴- نام دیگر این فرم، «مجوز کسر مالیات از حقوق کارمند» و یکی از فرمهای مالیاتی اداره مالیات بر درآمد امریکا است. کارمند با تکمیل این فرم، آخرین وضعیت مالیاتی شامل معافیتها، اظهارنامه و... را به اطلاع کارفرما می‌رساند. کارمند با تکمیل این فرم، مبلغ دقیق کسورات مالیات حقوق را به کارفرما اعلام می‌کند.

#### 15- Non-Disclosure Agreements (NDAs)

### منبع:

Harroch R., and R.N. Frasch, **10 Big Legal Mistakes Made by Startups**, www.forbes.com, 2013

اطلاع‌رسانی دیگر کپی شود؛ زیرا ممکن است دلایل مشروعی برای کاهش حریم خصوصی یا کاهش تعهدهای در توان مالک مرکز، وجود داشته باشد.

### نداشتن یک مشاور حقوقی خوب

از جمله کارهای اشتباهی که شرکتها نوپا برای صرفه‌جویی در هزینه‌ها انجام می‌دهند، استفاده از مشاور حقوقی بی‌تجربه است. در چنین مواردی، به جای صرف پول لازم برای استخدام مشاور حقوقی آگاه و دانا، بنیانگذاران از حقوقدانهایی که دوست یا خویشاوندشان هستند و یا این‌که تخفیفهای خوبی می‌دهند، استفاده می‌کنند. به این ترتیب، بنیانگذاران خود را از توصیه‌های یک مشاور حقوقی باتجربه محروم می‌کنند؛ مشاوره‌ای که می‌تواند در جلوگیری از بسیاری از مشکلات حقوقی، به آنها کمک کند. بنیانگذاران باید با چند حقوقدان یا دفتر حقوقی مصاحبه کنند و ببینند کدام یک از آنها، در برخی از مواردی که در زیر می‌آید - و نه همه آنها - تجربه و تخصص لازم را دارند:

- قوانین مربوط به شرکتها، تجارت و بورس اوراق بهادار،
- قوانین قرارداد،
- قوانین استخدام،
- قوانین دارایی فکری،
- قوانین املاک و مستغلات،
- قوانین مالیاتی، و
- قوانین اعطای حق امتیاز.

به طور حتم، لازم نیست حقوقدان یا دفتر حقوقی مربوط در تمامی موارد یادشده تجربه داشته باشد؛ چون برخی مشکلاتها به حقوقدانه‌ها یا دیگر دفاتر ارجاع داده می‌شود. بهترین حالت وقتی است که بنیانگذاران از دفتر حقوقی استفاده کنند که ممکن است برخی و نه همه موارد یادشده را رفع و رجوع کند تا بین بنیانگذاران و حقوقدانه‌های شان، پیوستگی ایجاد شود.

چند روش وجود دارند که بنیانگذاران یا شرکتهای نوپا می‌توانند یک مشاور حقوقی آگاه را پیدا کنند:

- دوستان و آشنایان فعال در عرصه تجارت،
- کانون وکلای ایالتی، و
- مراکز اطلاع‌رسانی اینترنتی خدمات حقوقی (مانند Lawyers.com).

